

Sygn. akt I NSP 120/21

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn.
I ACa (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 5 października 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 7 czerwca 2021 r. J. J. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na
przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod
sygn. I ACz (...) oraz I ACa (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym
obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹
§ 1 k.p.c.), co dotyczy też postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania
sądowego (art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie
prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość).

Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; 2 lutego 2021 r., I NSP 167/20).

Skarga wniesiona przez J. J. została złożona do Sądu Najwyższego osobiście przez niego samego, bez profesjonalnego pełnomocnika, co ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku na podstawie stosowanych odpowiednio przepisów o postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Ponieważ skarga podlegała odrzuceniu, nie było potrzeby wzywania skarżącego do uzupełnienia braków formalnych (wniesienia zaległej opłaty i dołączenia odpisu skargi).

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.